

éerste plaats omdat zij, die het zouden moeten uitvoeren, het met tegenzin doen; in de tweede plaats omdat zij, ook bij goeden wil, ongeschikt zijn voor zulk werk te midden der praktijk, en in de derde plaats, omdat de patiënten, als zij weten, dat alles wat zij mededeelen, naar de regeeringskantoren gaat, veel zullen verzwijgen; dat er, gelijk *The Daily Mail* zegt, honderdduizenden van „gecamoufleerde” opgaven op de registers zullen komen. En het zal allerm minst in het belang der zieken zijn, als zij door den minister gedwongen tot terughoudendheid tegenover hun arts,

PINKHOF.

INGEZONDEN.

TOEKOMSTBEELD, OPGEDRAGEN AAN J. VAN DER MEULEN.

In het dorp Raapveld hebben de beide gevestigde geneesheeren SCHRAPER en HAALMEIER bij onderlinge afspraak besloten, de ziekenfondspatiënten voor het gereedmaken van hun geneesmiddelen te verwijzen naar de apotheek van het naburige provinciestadje Waterburg. In hun eigen apotheek leveren de heeren voortaan slechts de geneesmiddelen voor hun particuliere patiënten af en aangezien zij het betrekkelijk gering aantal overblijvende recepten gemakkelijk zelf kunnen gereed maken, hebben zij hun apothekers-assistenten ontslagen. Naar zij verzekeren, zijn zij aldus bevrijd van veel soesah en gebel, en maken op hun apotheek nog iets meer winst, dan te voren.

Rucphen, 26 Januari 1921.

H. KOCH.

BUITENLANDSCHE GENEESHEEREN IN INDIË.

Naar aanleiding van het bericht op bladzijde 454 van dit *Tijdschrift* over „een nagemaakte kwakzalver” te Soerabaja heeft het wellicht zijn nut er op te wijzen, dat de regeering bezig is op groote schaal artsen in Indië in te voeren, wier wetenschappelijke waarde niet getoetst wordt en omtrent wier gehalte wij in het duister verkeerden. Buitenlandsche geneeskundigen, die in gouvernementdienst worden uitgezonden, zijn n.l. vrijgesteld van het toelatings-examen, dat elke buitenlandsche collega na aankomst te Batavia moet afleggen, en zijn na ontslag uit het dikwijls korte dienstverband geheel vrij in de uitoefening van particuliere praktijk. Daar het gouvernement in de laatste maanden het niet geringe aantal van 70 geneeskundigen uit de oostelijk van ons gelegen landen heeft aangenomen, is de kans zeer groot, dat in dit geval het middel erger is dan de kwaal. En, aangezien het wel als vaststaand kan aangenomen worden, dat de regeering, *mits* even goed betalende als particuliere maatschappijen, over een voldoende aantal Nederlandsche artsen zou kunnen beschikken voor den staatsdienst, valt het m.i. zeer te betreuren, dat het Nederlandsche gouvernement in een Nederlandsche kolonie op onbepaalde schaal buitenlanders aanneemt in leidende staatsbetrekkingen. Ook op wetenschappelijk gebied moeten wij in Indië de leiding niet uit handen geven. Zoo ooit de zuinigheid de wijsheid bedriegt, dan geschiedt het in dit geval.

Utrecht, 26 Januari 1921.

P. COOL.

PRIJSVRAAG DER LANDBOUWONDERLINGE.

Op verzoek van het bestuur der „Landbouwonderlinge”, organisatie tot het onderling dragen van het bedrijfsrisico, aangesloten bij „Centraal Beheer”, hebben ondergeteekenden zich vereenigd tot jury om uitspraak te doen over de antwoorden op de onderstaande prijsvraag, waarvoor genoemd bestuur een prijs van f 500.— beschikbaar heeft gesteld, terwijl het bovendien de verplichting op zich neemt het bekroonde geschrift te doen drukken en op ruime schaal te verspreiden.